

A vízkérdés az áprilisi közgyűlés előtt.

— Bizottsági javaslat és külön indítvány. —

(Saját tudósítónktól.) A vízvezeték megvizsgálására kiküldött bizottság javaslatát vasárnapi számunkban részletesen ismertettük. A javaslat lényege az, hogy a vízműzériákon két új kut furásával segítsen a város, a külvárosi lakosság vízellátása érdekében pedig egyelőre próbafurásokat kell végezni.

A bizottság javaslatával a város tanácsa hétfőn délelőtt tartott ülésében foglalkozott. Balogh Károly pénzügyi tanácsos terjesztette elő és részletes jelentést tett azokról a tapasztalatokról, amiket a bizottság a vízvezeték vizsgálata során tett. Megállapította a bizottság — mondotta a Balogh — hogy a vízművek fővezetéke teljesen jó és csak a mellékvezetékekben kallódik el a víz, de ezekben is olyan kis mennyiségben, hogy ugyyszólván számításba se jöhet. Mindamellett tény az, hogy a város vízszükséglete ma sokkal nagyobb, mint amennyit a vízvezeték szolgáltatni tud. A vizet szolgáltató kutak számát tehát kétségtelenül szaporítani kell, még pedig egyelőre két új artézi kut furásával. Buócz Károly gépészmérnök — mondotta az előadó — egy kutfuróval megállapította, hogy a két új kut furatása és felszerelése 44,000 koronába kerül.

Bokor Pál helyettespolgármester azt mondotta az ülésen, hogy várni kellene, a míg Kaylinger Mihály írásos véleménye megérkezik s csak azután lenne célravezető a határozathozatal.

Balogh Károly erre azt felelte, hogy Kaylinger véleménye szerint is a városi vízmű gépezete teljesen kifogástalan, sőt olyan kitűnő karban van az egész telep, hogy akár háromszorosa volna fokozható a vízszolgáltatás. Kaylinger véleménye csak egy hónap múlva érkezik le, már pedig a vízhiány orvoslása sürgős. A legcélravezetőbb tehát, ha sürgősen két új artézi kutat furat a város, ezt az intézkedést Kaylinger is föltétlenül helyeselné.

Faragó Ödön dr. tisztí főorvos azt ajánlotta, hogy az elfolyó víz gazdaságos föl-

használásáról gondoskodják a mérnökség, ez által a vízhiány lényegesen kisebb volna.

Balogh Károly szerint az elfolyó víz összegyűjtése *horribilis összegbe kerülne*. Több mint amennyit az új kutak furására kell fordítani. Naponta ötezer köbméter víz áll a belterületi lakosság rendelkezésére s ez kétségtelenül nagyon kevés. Kaylinger is azt a véleményét adta le egy ízben, hogy a vízmennyiség fokozását csakis új kutak furásával lehet elérni.

A tanács végül abban állapodott meg, hogy utasította a pénzügyi tanácsost, hogy az új kutak furatására és felszerelésére vonatkozólag készíttessen költségvetést és érdemleges javaslattal terjessze azt a keddi előkészítő tanácsülés elé.

Itt említjük meg, hogy Magyar József törvényhatósági bizottsági tag a vízhiány orvoslására hétfőn külön indítványt nyújtott be az áprilisi közgyűléshez. Az indítvány a következő:

„Mondja ki a közgyűlés, hogy egy Balogh-féle diluviális ivóvizkutat a József főherceg-téren és próbaképen legalább 5—6 talajvíz lecsapoló és talajkiszáritó kutat a Tisza Lajos-köruton belül sürgősen kiéptet, költségekre 50,000 koronát megszavaz azaz, hogy ezen összeg keretében, a harmincas bizottság véleménye alapján jelzett kutakat házi kezelésben azonnal megépítteti”.

Miniszterváltozás Montenegróban. Cetinéből jelentik: A kabinet kebelében hosszabb idő óta fönnálló nézeteltérések a kormány rekonstrukciójára vezettek, amely engedményt jelent az új haladó párttal szemben. Tegnap Gojnic belügyminiszter és Miuskoviz kultuszminiszter beadta lemondását. Ma kinevezték Vuletic Szavo képviselőt belügyminiszterré és Cerovic Gavrilot, a szkupstinai elnökét, akit a bomba-ügyben annak idején elítéltek, kultuszminiszterré.

Legalázatosabb petíció a cárhoz. Helzingforsból jelentik: A tartománygyűlés legalázatosabb petícióval fordult a cárhoz. A petíció negyven nyomtatott oldalon kifejezésre juttatja a tartománygyűlés óhajait. Ezek az óhajok az orosz nyelvnek a hivatalos érintkezésben való használatára, a szólásszabadság védelmére, az egyesületi és

gyülekezési szabadságra, a személybiztonságra, az alaptörvényeknek állami hivatalok megszállásánál való tiszteletben tartására, az egyenjogúságról szóló törvény ellen való ellentállás miatt megbüntetett finn polgárok jogainak visszaadására vonatkoznak.

Szegedi katonatisztek előléptetése.

(Saját tudósítónktól.) A májusi kinevezéseket most közli a hivatalos közlöny és a honvédség Rendeleti Közlönye. A szegedi es. és kir. 46-ik gyalogezrednél a következő kinevezések történtek:

Ezredessé léptette elő a király Kuff Róbert alezredest, az avtováci 3. zászlóalj parancsnokát és Avtovácról Szegedre helyezte át. Előlépett őrnaggyá Radelics Sztaniszlau kapitány, akit szintén Avtovácról Szegedre helyeztek át. Kapitánnyá léptek elő Csillag Győző és Sterba Emil főhadnagyk. Főhadnaggyá léptek elő Betrigievics Marián, Urbán János, Haupt Antal hadnagyk, továbbá Neuveller Frigyes hadnagy, akit Szegedről a 38-ik gyalogezredhez helyeztek át. Hadnaggyokká léptek elő Jahovics Győző és Kup Gyula zászlósok.

A szegedi honvédség körében előléptek a következők: Dombóváry Révy Kálmán csapatszolgálatra a budapesti 29. honvéd gyalogezredhez beosztott vezérkari testületi századost, jelenlegi szolgálati alkalmazása alóli fölmentése és a vezérkarhoz való egyidejű beosztása mellett a szegedi II. honvédkerület vezérkari főnökévé. Kovács Aladár vezérkari testületi őrnagyot, a szegedi II. honvédkerület vezérkari főnökét, jelenlegi szolgálati alkalmazása alól való fölmentése mellett a honvédfőparancsnokság állományába helyezik át.

A szegedi honvédgyalogezrednél nincs törzstiszti kinevezés. Századossá előléptek: varsányi Vedres László, Gullay Árpád és Homor László főhadnagyk. Főhadnaggyá kinevezték: Szalay László és urai Uray Zoltán hadnagyk. A 3-ik honvédhuszárezrednél előléptek századossá Rácz Jenő és Diószeghy Aladár főhadnagyk.

A népfőlkelési tisztek állományában századossá előlépett a szegedi 5. honvédgyalog-

egy zsákmány fölött, amit mindkettő magának akart. Egy este meg is verekedtek éretle husz lépésnyire a lebujtól, ahonnét a leány nézte őket. Aztán Eduárd magához rántotta őt mint egy rabszolgát és erőszakkal bezárta a házába és azt beszélték, hogy a félig vad teremés imádtá ezt a durva gazdáját. És ha esténként találkoztak Philippe-el, csendes mosolyuk felbőszítette őt.

Már mikor még apáik kastélyában laktak, akkor is ellenséges indulattal viselkedtek egymás iránt. Nem hasonlítottak egymáshoz. Philippe, aki szerette volna valamire vinni, még éjszaka is dolgozott, a másik ellenben a városban mulatozott. És most egyszerre ide fog jönni, büszkén a sok örömré, amit kicsikart magának a sorstól... És Philippe várni fogja... Igen, látni akarta, amikor visszatér.

A jeges árnyékban, melyben a kert aludt, hirtelen kutyaugatás hallatszott. Philippe az ablakhoz lépett. Messziről látta a kocsilámpák világát. A fivére volt az, aki nemtörődömséggel, kissé elfáradva a sok mulatozástól, ismét visszatért! Ez a fivér, akit megvetett, de akitől félt is egy cseppcskét. Aztán megjelent az ajtóban, abban a

nagykabátban, amelybe a hideg éjszakákon szokott burkolózni.

A fák alatt magába szedett üdesség s az összes illatok, amiket asszonyok mögött szívott magába ruházata, ösztöneinek szenvedélyes története, minden mintha követte volna, amint belépett. Gazdagon jött haza szerelmi tapasztalatokban, önbizalommal telten, boldogan és talán még remegve az utolsó öleléstől, karcsun, hajlékonyan, mint egy őz... Igen, így volt ez régen! Philippe most is látni vélte. Ilyenkor regényes mozdulattal vetette hátra a fejét, mintha semmi se lehetne nagyobb szerü, mint az ő sikerei! És aztán leült egy sarokba és gyermekes örömmel mesélte el, hogyan járt el, mit tett, hogy legyőzze annak az ellentállását, akit e pillanatokban szeretett.

Boldog kegyetlenséggel beszélt azokról a nőkről is, akiket elhagyott. Egy az utolsók közül egyre követte s követni akarta haláláig, nem tudott nélküle élni, azt mondotta. Mikor így beszélt a nőkről, úgy hatott, mint egy kalóz, aki egyre többet akar rabolni s nem maradni meg az egyszer megszerzett kincsénél. Előtte az életnek csak akkor volt értéke, ha veszélyben forgott, vagy

ha valamit ki kellett erőszakolnia. Kinevette fivérét, aki nem tudott élni, mert túlságosan komolyan vette a létet. Szerelmes és kéjes anyjának tulajdonságait örökölte mind és büszkén használta ki természeti adományait. Amíg szeretett őszinte volt, de a mellett mégis kétszínű s szinte rejtélyes bujaság áradt szét belőle.

De éppen úgy, ahogy a nőket szerette, szerette a földet is, a fákat, a vad erdőket s valahányszor egy sétából hazatért, olyan volt, mint egy faun, kedves és gonosz. Se szenvedni nem tudott, se megbánást érezni. Mindarra megéhezett, ami kíváncsú és szép. Utjában minden gyümölcsöt leszakított s soha se nézett vissza...

És most ez az ember hazajön ide, e vidékre, erejével és szenvedélyével! Philippe arra gondolt, hogy védekeznie kell majd ez ismeretlen szívű fivér ellen, aki egy szép napon csak átmászik a kertfalon és letelepszik itt, az ő házában.

Arra gondolt és ime: itt áll előtte... megölelik egymást... és nem tud egyikük se védekezni — sirnak.

Ölcsőségük, tartósságuk és szépségük révén országhírűvé vált szegedi BUTOROK
első kézből, nagy választékban csakis az
Egyesült Műasztalosok Butorraktárában Szegeden, Tisza-Lajos körut 19. szám alatt
kaphatók, esetleg részletfizetésre is.